

РЕШЕНИЕ

№ 3133

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3804** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Делото е образувано по жалба на Ф. Х. У., гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 9-ОК/4.3.2020 г. на интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което нне е допустата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят иска отмяна на решението като незаконосъобразно. Поддържа, че председателят на Държавна агенция за бежанците неправилно е приел, че спрямо него не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Представено е доказателство, че е получил писмо със закана и е бил заплашван със изстрели на входната врата, тъй като се е смятало, че помага на американското правителство. Тези обстоятелства твърди, че са нови по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ. Не е отчетена етническата му принадлежност - туркмен сунит. Нарушен е чл. 35 АПК.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено следното:

Разглежданата молба е от 20.2.2020 г., осма поред, подадена от жалбоподателя, с

която е поискано предоставяне на международна закрила, като молбата е квалифицирана като последваща такава, като с предходни, влезли в сила решения на председателя на ДАБ вече е бил отказвано предоставянето на хуманитарен статут.

С новата си, последваща молба, жалбоподателят е поискал предоставяне на хуманитарен статут, като се е позовал на общата обстановка в страната, туркменския си произход и сунитската му принадлежност. Позовава се и на описаните в жалбата обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма.

При постановяването му ответникът НЕ е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ. видно от мотивите на решението са изложени подробни и изчерпателни мотиви за постановяването му.

По същество. Съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуването се прекратява, когато чужденецът:.....4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход;

Безспорно се установява, че процесната молба за международна закрила е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а ЗУБ, вр. чл. 12, ал. 2, т. 4 ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима. За да се приеме това обстоятелство следва да бъдат представени нови доказателства и да е налице позоваване на новонастъпили обстоятелства /в случая тази предпоставка не се установява/ - жалбоподателят се е позовал на обстоятелства от времето си на пребиваване в И., което е преди постановяване на предходните решения. Следователно, тези обстоятелства не могат да са новонастъпили.

Ето защо съдът намира, че представените с последващата молба доказателства не са такива, от които да се установи наличието на предпоставките на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, спрямо жалбоподателката. С други думи, не се установява, че тя е преследвана поради причини, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група /чл. 8 ЗУБ/, нито може да се направи извод, че може да бъде изложен на опасност от смъртно наказание или екзекуция; изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; тежки заплахи срещу живота или личността поради бизогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт /чл. 9/.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК

на обжалваното решение.
Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. Х. У., гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 9-ОК/4.3.2020 г. на интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което не е допустната последващата му молба от 20.2.2020 г. за производство по предоставяне на международна закрила.

Решението НЕ подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: